

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 22ας Μαρτίου 2001 *

Στην υπόθεση C-17/99,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους K. Rispal-Bellanger και F. Million, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον G. Rozet, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 1999/378/EK της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία στη Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (ΕΕ 1999, L 145, σ. 18),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή),
L. Sevón, S. von Bahr και C. W. A. Timmermans, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber,
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των εκπροσώπων των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της
23ης Νοεμβρίου 2000,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη
συνεδρίαση της 11ης Ιανουαρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Ιανουαρίου
1999, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της
Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), την
ακύρωση της αποφάσεως 1999/378/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 1998,

σχετικά με την ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (ΕΕ 1999, L 145, σ. 18, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Κατά τον χρόνο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων υπό το πρίσμα των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών που δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* του 1994 (ΕΕ C 368, σ. 12, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές).

- 3 Σύμφωνα με το σημείο 3.2.1 των κατευθυντήριων γραμμών:

«Οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης προκαλούν ιδιαίτερες ανησυχίες όσον αφορά τον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ενδέχεται να μετατοπίσουν αδικώς το βάρος της διαρθρωτικής προσαρμογής και των κοινωνικών και βιομηχανικών προβλημάτων σε άλλους παραγωγούς, οι οποίοι δεν χρειάζονται [λαμβάνουν] ενίσχυση, και σε άλλα κράτη μέλη. Για τον λόγο αυτό, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης κατά γενικό κανόνα επιτρέπονται μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να αποδειχθεί ότι η έγκριση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης είναι προς το κοινοτικό συμφέρον. Αυτό είναι δυνατό μόνον εφόσον εφαρμόζονται αυστηρά κριτήρια και λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι ενδεχόμενες στρεβλωτικές συνέπειες της ενίσχυσης.»

- 4 Σύμφωνα με το σημείο 3.2.2 των κατευθυντήριων γραμμών, προκειμένου η Επιτροπή να εγκρίνει τη χορήγηση ενισχύσεως, θα πρέπει το σχέδιο αναδιαρθρώσεως να πληροί τους γενικούς όρους που αφορούν, μεταξύ άλλων, την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχειρήσεως, την πρόληψη των αθέμιτων

στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και την ύπαρξη αναλογίας μεταξύ της ενισχύσεως και των δαπανών και οφελών της αναδιαρθρώσεως.

- 5 'Όσον αφορά κατ' αρχάς την αποκατάσταση της βιωσιμότητας, το σημείο 3.2.2, i, πρώτο εδάφιο, των κατευθυντήριων γραμμών προβλέπει τα εξής:

«Ο εκ των ουκ άνευ όρος για όλα τα σχέδια αναδιάρθρωσης είναι ότι πρέπει να αποκαθιστούν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα και υγεία της εταιρίας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και βάσει ρεαλιστικών υποθέσεων όσον αφορά τους μελλοντικούς όρους λειτουργίας [...]».

- 6 Ακολούθως, για την πρόληψη των αθέμιτων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, πρέπει να λαμβάνονται μέτρα «τα οποία θα αντισταθμίζουν στον βαθμό του δυνατού τις αρνητικές επιπτώσεις στους ανταγωνιστές». Ειδικότερα, το σημείο 3.2.2, ii, δεύτερο εδάφιο, των κατευθυντήριων γραμμών προβλέπει τα εξής:

«Εάν, βάσει αντικειμενικής εκτίμησης της κατάστασης προσφοράς και ζήτησης, διαπιστωθεί ότι υπάρχει διαρθρωτικό πλεονάζον δυναμικό στη σχετική αγορά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που εξυπηρετείται από τον αποδέκτη, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να συμβάλει, σε βαθμό ανάλογο προς το ποσό της ληφθείσας ενίσχυσης, στην αναδιάρθρωση του βιομηχανικού τομέα που εξυπηρετεί τη σχετική αγορά στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα μειώνοντας κατά τρόπο αμετάκλητο το παραγωγικό δυναμικό [...]».

- 7 Τέλος, όσον αφορά τον αναλογικό χαρακτήρα της ενισχύσεως σε σχέση με τις δαπάνες και τα οφέλη της αναδιαρθρώσεως, το σημείο 3.2.2, iii, πρώτο εδάφιο, των κατευθυντήριων γραμμών ορίζει:

«Το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο δυνατό που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και πρέπει να σχετίζονται με τα προβλεπόμενα οφέλη από κοινοτική άποψη. Κατά συνέπεια, οι αποδέκτες της ενίσχυσης θα πρέπει κανονικά να συμβάλουν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης

χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους ή εξωτερικές εμπορικές πηγές χρηματοδότησης. Για να περιορισθούν οι στρεβλωτικές συνέπειες, η μορφή υπό την οποία χορηγείται η ενίσχυση πρέπει να είναι τέτοια που να μην δημιουργεί στην εταιρία πλεόνασμα μετρητών το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για επιθετικές δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς ανεξάρτητες από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Επίσης, η ενίσχυση δεν θα πρέπει να διατεθεί για τη χρηματοδότηση νέας επένδυσης που δεν απαιτείται για την αναδιάρθρωση [...]».

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

- 8 Τον Μάιο και τον Σεπτέμβριο του 1996, περιήλθαν στην Επιτροπή διάφορες καταγγελίες κατά των ενισχύσεων που χορηγούνταν ή μπορούσαν να χορηγηθούν από τη Γαλλική Κυβέρνηση υπέρ της εταιρίας Nouvelle filature lainière de Roubaix στο πλαίσιο της δικαστικής εκκαθάρισεως του ομίλου SA Filature lainière de Roubaix (στο εξής: επίδικες ενισχύσεις). Οι καταγγελίες αυτές αμφισβητούσαν τη νομιμότητα του οκταετούς δικαιοστασίου, που παραχώρησε η διυπουργική επιτροπή βιομηχανικής αναδιάρθρωσεως στον όμιλο αυτόν, για την εξόφληση των εταιρικών και φορολογικών οφειλών, ύψους 82 000 000 γαλλικών φράγκων (FRF), καθώς και της αιτήσεως παρεμβάσεως που άσκησε η ανωτέρω επιτροπή προκειμένου να αποτραπεί η πτώχευση της εταιρίας αυτής.
- 9 Απαντώντας σε αίτηση για την παροχή πληροφοριακών στοιχείων που υπέβαλε η Επιτροπή, οι γαλλικές αρχές την ενημέρωσαν, με επιστολές της 18ης Ιουνίου και 15ης Ιουλίου 1996, ότι ο όμιλος SA Filature lainière de Roubaix είχε διανύσει, από τις αρχές της δεκαετίας του '90, μια περίοδο σοβαρών δυσχερειών εκμεταλλεύσεως που προκάλεσαν σημαντικές ταμειακές πιέσεις και καθυστερήσεις στην εξόφληση των χρεών του έναντι των εργαζομένων και των φορολογικών αρχών. Αναληφθείς το 1993 από τον κ. Verbeke, ο όμιλος αυτός υπέβαλε σχέδιο αναδιάρθρωσεως το οποίο προέβλεπε την ολοσχερή εξόφληση των εν λόγω χρεών, υπό τον όρον ότι η εξόφληση θα γινόταν σταδιακά σε διάστημα οκτώ ετών. Εντούτοις, από το 1995 αντιμετώπισε νέες οικονομικές και χρηματοπιστωτικές δυσκολίες. Αδυνατώντας να αντιμετωπίσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του, η διοίκηση του ομίλου υπέβαλε δήλωση παύσεως των πληρωμών στο tribunal de commerce de Roubaix (Γαλλία), το οποίο κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας δικαστικής εκκαθάρισεως στις 30 Απριλίου 1996.

- 10 Αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική και εταιρική κατάσταση του εν λόγω ομίλου καθιστούσε ανέφικτο το σχέδιο εξυγιάνσεως και αφού πρώτα προέβη σε πρόσκληση για την υποβολή προσφορών προς εκποίηση του ομίλου αυτού, το tribunal de commerce de Roubaix διέταξε, με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 1996, την εκποίηση του ομίλου στον κ. Charurlat έναντι τιμήματος 4 278 866 FRF, ο δε αγοραστής ανέλαβε την υποχρέωση να μην καταγγείλει τις συμβάσεις εργασίας 225 μισθωτών επί των 587 που αποτελούσαν το εργατικό δυναμικό και να καταβάλει 50 000 FRF για κάθε καταργούμενη θέση εργασίας εντός του έτους που ακολουθεί αυτό εντός του οποίου απέκτησε την επιχείρηση. Επιπλέον, το εν λόγω δικαστήριο επέτρεψε την απόλυση 362 μισθωτών και διόρισε εκκαθαριστή λόγω της διαλύσεως του ομίλου SA Filature lainière de Roubaix που επήλθε αυτοδικαίως με την απόφασή του.
- 11 Τον Σεπτέμβριο του 1996, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή τα αναδιαρθρωτικά μέτρα ενισχύσεως τα οποία μελετούσαν υπέρ της νέας εταιρίας που συνέστησε ο κ. Charurlat, με την επωνυμία «Nouvelle filature lainière de Roubaix», το μετοχικό κεφάλαιο της οποίας ανερχόταν σε 510 000 FRF. Τα μέτρα αυτά ενισχύσεως συνολικού ύψους 40 000 000 FRF αποτελούνταν από συμμετοχικό δάνειο ύψους 18 000 000 FRF και από επιδότηση ύψους 22 000 000 FRF.
- 12 Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, η Γαλλική Κυβέρνηση παρέσχε στη συνέχεια συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το εν λόγω μέτρο ενισχύσεως.
- 13 Με έγγραφο της 18ης Αυγούστου 1997, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γαλλική Κυβέρνηση την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ). Η απόφαση αυτή περιείχε λεπτομερή περιγραφή των πραγματικών περιστατικών καθώς και μια προσωρινή εκτίμησή τους από την Επιτροπή, υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών. Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι τα παρασχεθέντα πληροφοριακά στοιχεία ήταν ανεπαρκή προκειμένου να προβεί σε μια τελική εκτίμηση και, ειδικότερα, προκειμένου να εγκρίνει τις επίδικες ενισχύσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υπογράμμισε ρητώς την έλλειψη σχεδίου αναδιαρθρώσεως ανταποκρινομένου στις κοινοτικές απαιτήσεις. Εν κατακλείδι, η Επιτροπή καλούσε

επισημως τις γαλλικές αρχές να της αποστείλουν «κάθε άλλο πληροφοριακό στοιχείο που κρίνουν χρήσιμο για την εκτίμηση της εν λόγω ενισχύσεως».

- 14 Η Γαλλική Δημοκρατία διατύπωσε τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 24ης Σεπτεμβρίου 1997 και παρέσχε συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία με επιστολές της 8ης Μαΐου, της 21ης Ιουλίου, της 16ης και της 30ής Οκτωβρίου 1998, από τα οποία προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι το 1997 η εταιρία Nouvelle filature lainière de Roubaix είχε ζημίες ύψους 897 497 FRF.
- 15 Η διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ολοκληρώθηκε με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το διατακτικό της οποίας έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η ενίσχυση υπό μορφή προμολότσης επένδυσης που χορήγησε η Γαλλία υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, ύψους 7,77 εκατομμυρίων FRF, μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση υπό μορφή προμολότσης επένδυσης την οποία χορήγησε η Γαλλία υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, ύψους 14,23 εκατομμυρίων FRF, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 3

1. Το συμμετοχικό δάνειο 18 εκατομμυρίων FRF συνιστά ενίσχυση εφόσον το επιτόκιο που εφαρμόστηκε στο δάνειο από τη Γαλλία είναι χαμηλότερο από το επιτόκιο αναφοράς 8,28 % που ίσχυε κατά τη χρονική στιγμή χορήγησης του δανείου.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η οποία χορηγήθηκε από τη Γαλλία υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 4

1. Η Γαλλία λαμβάνει κάθε απαιτούμενο μέτρο για την ανάκτηση από την αποδέκτρια εταιρεία Nouvelle Filature Lainière de Roubaix της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 2 και έχει ήδη τεθεί παράνομα στη διάθεσή της.

2. Η ανάκτηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Τα προς ανάκτηση ποσά παράγουν τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν στη διάθεση της αποδέκτριας εταιρείας μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής ανάκτησής τους. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα.

3. Η Γαλλία καταργεί αμελλητί την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 εφαρμόζοντας τους συνήθεις όρους της αγοράς που αντιστοιχούν τουλάχιστον στο επιτόκιο αναφοράς 8,28 % που ίσχυε κατά τη χρονική στιγμή χορήγησης του δανείου.

Άρθρο 5

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έχει λάβει προκειμένου να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.»

- ¹⁶ Υπό τις συνθήκες αυτές, η Γαλλική Δημοκρατία άσκησε την υπό κρίση προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- ¹⁷ Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 23ης Νοεμβρίου 2000, ο εκπρόσωπος της Γαλλικής Δημοκρατίας ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι η εταιρία Nouvelle filature lainière de Roubaix είχε τεθεί εν τω μεταξύ υπό δικαστική εκκαθάριση.

Επί της ουσίας

- ¹⁸ Προς στήριξη της προσφυγής της, η Γαλλική Κυβέρνηση προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, που στηρίζονται αντιστοίχως στην παραβίαση της υποχρεώσεως της

Επιτροπής να καλέσει το έτερο μέρος να συμμορφωθεί πριν από την έκδοση αποφάσεως σχετικά με κρατικές ενισχύσεις, στην παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως καθώς και στην παράβαση του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 87 ΕΚ).

Επί της παραβιάσεως της υποχρεώσεως της Επιτροπής να καλέσει προηγουμένως το έτερο μέρος να συμμορφωθεί

19 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι συνεργάστηκε πλήρως με την Επιτροπή, καθ' όλη τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, απαντώντας συστηματικά και διεξοδικά σε όλες τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών που της απηύθυνε η Επιτροπή και δηλώνοντας ότι είναι διατεθειμένη να προσκομίσει κάθε συμπληρωματικό πληροφοριακό στοιχείο που θα ζητούσε η Επιτροπή. Παρά τη στάση αυτή των γαλλικών αρχών, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται κυρίως στο επιχείρημα ότι η εν λόγω κυβέρνηση δεν είχε υποβάλει σχέδιο αναδιαρθρώσεως στην Επιτροπή και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν διέθετε επαρκή στοιχεία για να εκτιμήσει, έχοντας πλήρη γνώση των δεδομένων, τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εταιρίας στην οποία είχαν χορηγηθεί οι επίδικες ενισχύσεις. Κατά τη Γαλλική Κυβέρνηση, έστω και αν υποθεθεί ότι έτσι έχουν τα πράγματα, η Επιτροπή δεν έπρεπε να εκδώσει οριστική απόφαση, αλλά να περιοριστεί να λάβει προσωρινά μέτρα με τα οποία να επιβάλει στις γαλλικές αρχές να της παράσχουν όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εν λόγω εκτίμησή της.

20 Εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αγνόησε τη νομολογία του Δικαστηρίου (αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-301/87, Γαλλία κατά Επιτροπής, γνωστή ως Boussac Saint Frères, Συλλογή 1990, σ. I-307, και της 13ης Απριλίου 1994, C-324/90 και C-342/90, Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-1173) και παρεξέκλινε από έναν κανόνα τον οποίο είχε ωστόσο δεχθεί ότι τη δεσμεύει, ιδίως με το δημοσίευσμά της «Νομοθεσία περί ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες», τόμος II Β, που φέρει τον τίτλο «Επεξήγηση των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις: Κατάσταση τον Δεκέμβριο 1996», καθώς και από την ίδια της την πρακτική ως προς τη λήψη των αποφάσεών της.

- 21 Η Επιτροπή υποστηρίζει κατ' αρχάς ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως ερείδεται επί εσφαλμένης βάσεως. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως στηρίζεται στην έλλειψη σχεδίου αναδιαρθρώσεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν μνημόνευσε την έλλειψη αυτή παρά μόνον σε ένα σύντομο χωρίο των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως αυτής. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από την ανάλυση που περιέχεται στο τμήμα IV, σημείο 3, της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι η απόφαση αυτή στηρίζεται στη μη συνδρομή των πραγματικών δεδομένων που επιτρέπουν, υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών, την έγκριση των επίδικων ενισχύσεων και όχι στην έλλειψη αυτή καθ' αυτή πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τις ενισχύσεις αυτές.
- 22 Ακολούθως, η Επιτροπή υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε νομικά εσφαλμένη ερμηνεία των διαδικαστικών κανόνων που διέπουν τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων.
- 23 Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, εναπόκειται στο κράτος μέλος που ζητεί να του επιτραπεί να χορηγήσει ενισχύσεις σε μια επιχείρηση να παράσχει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία στοιχεία που θα της δώσουν τη δυνατότητα να ελέγξει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση των ενισχύσεων αυτών (απόφαση της 28ης Απριλίου 1993, C-364/90, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-2097, σκέψη 20). Συναφώς, με την προαναφερθείσα απόφαση Boussac Saint Frères, το Δικαστήριο απάντησε στην άποψη της Επιτροπής ότι, άπαξ μια ενίσχυση είναι παράνομη διότι χορηγήθηκε από κράτος μέλος κατά παράβαση της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, το γεγονός ότι η ενίσχυση αυτή συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 92, παράγραφος 3, της ίδιας Συνθήκης δεν αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή μπορεί να δώσει εντολή για την αναζήτηση της ενισχύσεως αυτής. Κατά την Επιτροπή, το Δικαστήριο υπενθύμισε, στο πλαίσιο αυτό, ότι η Επιτροπή έχει την εξουσία να λαμβάνει συντηρητικά μέτρα προκειμένου να διατηρήσει το status quo, οσάκις οι πρακτικές των κρατών μελών οδηγούν σε αποτυχία το καθεστώς που θεσπίζουν τα άρθρα 92 και 93 της Συνθήκης. Κατά τη λήψη μέτρων αυτού του είδους, η Επιτροπή πρέπει ωστόσο να μεριμνά για τη διασφάλιση των θεμιτών συμφερόντων των κρατών μελών. Η Επιτροπή δύναται ως εκ τούτου, αλλά δεν υποχρεούται, να επιτάσσει τέτοια συντηρητικά μέτρα. Η Επιτροπή, στην περίπτωση που το κράτος μέλος αρνείται να της παράσχει τις πληροφορίες που του ζητεί ενόψει

της αποφάσεως που προτίθεται να εκδώσει, έχει την εξουσία να περατώσει τη διαδικασία και να λάβει οριστική απόφαση βάσει των στοιχείων που διαθέτει.

- 24 Κατά την Επιτροπή, ούτε και η προαναφερθείσα απόφαση Γερμανία και Pleuger Worthington δύναται να στηρίξει την ερμηνεία που δίδει η Γαλλική Κυβέρνηση στους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων διότι, αφενός, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, εν αντιθέσει προς την κρινόμενη εν προκειμένω, το οικείο κράτος μέλος αρνήθηκε οποιαδήποτε συνεργασία με την Επιτροπή και, αφετέρου, διότι η εν λόγω απόφαση αφορούσε αυτή την ίδια την ύπαρξη προγράμματος ενισχύσεων και όχι την εκτίμηση της Επιτροπής για το αν οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.
- 25 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το δημοσίευμα στο οποίο αναφέρεται η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αποτελεί επίσημη άποψη, αλλά το έργο ενός δικηγόρου, το οποίο σε τίποτα δεν δεσμεύει την Επιτροπή. Ομοίως, η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως αντίκειται στην πρακτική της Επιτροπής ως προς τη λήψη των αποφάσεών της περί κρατικών ενισχύσεων, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απευθύνει επίσημες διαταγές προς συμμόρφωση παρά μόνο στα κράτη μέλη που αρνούνται να συνεργασθούν και να διαβιβάσουν τα αναγκαία ουσιαστικά στοιχεία που θα της παράσχουν τη δυνατότητα να αποφανθεί επί της υπάρξεως ενισχύσεως.
- 26 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 27 Πράγματι, μολονότι η απόφαση αυτή επισημαίνει ότι η Γαλλική Κυβέρνηση δεν υπέβαλε σχέδιο αναδιαρθρώσεως, η διαπίστωση αυτή περιέχεται στα χωρία που

πραγματεύονται διά μακρών το ζήτημα ακριβώς αν οι επίδικες ενισχύσεις συμβιβάζονται με το άρθρο 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης. Υπό την έννοια αυτή, η απόφαση αυτή πόρρω απέχει από το να εκφράζει την ιδέα ότι η Επιτροπή δεν διέθετε τα απαραίτητα πληροφοριακά στοιχεία για να προβεί στην εκτίμηση αυτή και υπογραμμίζει το γεγονός ότι οι προϋποθέσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνονται οι ενισχύσεις αναδιαρθρώσεως προκειμένου να εγκριθούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, ιδίως αυτή καθ' εαυτή η ύπαρξη ενός ολοκληρωμένου σχεδίου αναδιαρθρώσεως κατά τον χρόνο της χορηγήσεως της ενισχύσεως, δεν πληρούνταν εν προκειμένω.

- 28 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η Επιτροπή, που ήταν σε θέση να προβεί σε οριστική εκτίμηση ως προς το αν οι επίδικες ενισχύσεις συμβιβάζονταν με την κοινή αγορά βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που διέθετε, δεν ήταν υποχρεωμένη να καλέσει επιτακτικά τη Γαλλική Δημοκρατία, με προσωρινή απόφαση, να της παράσχει περαιτέρω πληροφοριακά στοιχεία, με τα οποία θα ήταν δυνατό να αποδειχθεί η ύπαρξη ολοκληρωμένου σχεδίου αναδιαρθρώσεως κατά τον χρόνο της χορηγήσεως των εν λόγω ενισχύσεων.
- 29 Όπως επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 49 και 50 των προτάσεών του, η διαπίστωση αυτή επιρρωννύεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή, στην απόφασή της για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, είχε ρητώς επιστήσει την προσοχή των γαλλικών αρχών στο γεγονός ότι, υπό το πρίσμα των συναφών πληροφοριακών στοιχείων που διέθετε, ήταν αναγκασμένη να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε αξιόπιστο σχέδιο αναδιαρθρώσεως.
- 30 Συναφώς, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ενώπιον του Δικαστηρίου ακριβώς ότι προσπάθησε, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, να συνεργαστεί πλήρως με την Επιτροπή και ότι είχε απαντήσει συστηματικά και διεξοδικά σε όλες τις αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών. Εντούτοις, η επιχειρηματολογία αυτή επιβεβαιώνει το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθη βάσει ανεπαρκών στοιχείων, τα οποία οι γαλλικές αρχές θα είχαν τη δυνατότητα να συμπληρώσουν εάν καλούνταν προς τούτο από την ίδια την Επιτροπή, αλλ' ότι η απόφαση εκδόθηκε λόγω του ότι οι εν λόγω αρχές παρέβησαν τους όρους που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις αναδιαρθρώσεως, η δε

παράβαση αυτή προκύπτει από το σύνολο των πληροφοριακών στοιχείων που διαβίβασε η Γαλλική Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

- 31 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί της παραβιάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

- 32 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, που προβλέπει το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ), προσάπτοντας επανειλημμένως στις γαλλικές αρχές ότι δεν της παρέσχον τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία για την εκτίμηση του αν οι επίδικες ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Με τον τρόπο αυτόν η Επιτροπή επιχειρεί «προδήλως να δικαιολογήσει τις πολλές ελλείψεις ή ανεπάρκειες της αιτιολογίας» της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 33 Κατά τη Γαλλική Κυβέρνηση, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι ελλιπής σε συγκεκριμένα σημεία. Αυτό συμβαίνει κατ' αρχάς στον βαθμό που η Επιτροπή συνάγει από τις υψηλές τιμές με τις οποίες η εταιρία που λαμβάνει τις επίδικες ενισχύσεις διαθέτει τα προϊόντα της στην αγορά του «μαλλιού τύπου Lycra» ότι η εταιρία αυτή είναι από τις λιγότερο ανταγωνιστικές της αγοράς. Ακολουθώντας, η Επιτροπή ουδόλως λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία που επιβεβαιώνουν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εν λόγω εταιρίας, τα οποία διαβιβάστηκαν με έγγραφο της Γαλλικής Κυβερνήσεως της 30ής Οκτωβρίου 1998. Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αρκούντως ακριβής και εμπεριστατωμένη ως προς το κριτήριο της προλήψεως των αθέμιτων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

- 34 Η Επιτροπή απαντά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πληροί τις απαιτήσεις σχετικά με την αιτιολογία που απορρέουν από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63).
- 35 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης αποτελεί ουσιαστικό τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτή αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως. Η επιβαλλόμενη από το άρθρο 190 της Συνθήκης αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την πράξη, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκεί τον έλεγχό του (προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψεις 67 και 63).
- 36 Όπως ορθώς υπενθύμισε η Επιτροπή, η απαίτηση αυτή πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιαστικά πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., μεταξύ άλλων, προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 63).
- 37 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει τους λόγους για τους οποίους οι επίδικες ενισχύσεις δεν ήταν δικαιολογημένες υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών, ήτοι, κατ' ουσίαν, την έλλειψη ολοκληρωμένου σχεδίου αναδιαρθρώσεως, τη μη προσκόμιση ικανοποιητικών αποδεικτικών στοιχείων ως προς τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εταιρίας Nouvelle filature lainière de Roubaix και τη δυσαναλογία των εν λόγω ενισχύσεων σε σύγκριση με τις εισφορές των αποδεκτών τους.

- 38 Δεν τίθεται ζήτημα εξετάσεως, στο πλαίσιο του ελέγχου της τηρήσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, της ουσιαστικής νομιμότητας των αιτιολογικών σκέψεων που προβάλλει η Επιτροπή προκειμένου να δικαιολογήσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Ο έλεγχος αυτός εμπίπτει, στην πραγματικότητα, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 92 της Συνθήκης.
- 39 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 92 της Συνθήκης

- 40 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε διάφορα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κρίνοντας τις επίδικες ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης· αυτό συμβαίνει, μεταξύ άλλων, με τα χωρία της προσβαλλομένης αποφάσεως που πραγματεύονται την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της εταιρίας που λαμβάνει τις εν λόγω ενισχύσεις, την αναλογικότητά τους έναντι των δαπανών και των οφελών της αναδιαρθρώσεως καθώς και τις υποτιθέμενες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προκύπτουν από τη χορήγηση των ενισχύσεων αυτών. Η Επιτροπή εφάρμοσε επίσης εσφαλμένα τις κατευθυντήριες γραμμές. Η Γαλλική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός, περιέχει ορισμένες εσωτερικές αντιφάσεις που καθιστούν ελαττωματικό τον συλλογισμό του κοινοτικού οργάνου και, αφετέρου, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.
- 41 Παράλληλα με την αντίκρουση των διαφόρων αιτιάσεων της Γαλλικής Κυβερνήσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει, κυρίως, ότι, προκειμένου να κριθούν σύμφωνες με το άρθρο 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης, οι ενισχύσεις σε προβληματικές επιχειρήσεις πρέπει να συνδέονται με σχέδιο αναδιαρθρώσεως που αποσκοπεί στη μείωση ή στον αναπροσανατολισμό των δραστηριοτήτων τους (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1994, C-278/92 έως C-280/92, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-4103, σκέψη 67· βλ. επίσης απόφαση του Πρωτοδι-

κείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-126/96 και T-127/96, BFM και EFIM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3437, σκέψη 99). Εν προκειμένω όμως, διαπιστώθηκε, στο τμήμα IV, σημείο 3, τέταρτο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «η Γαλλική Κυβέρνηση δεν υπέβαλε στην Επιτροπή αξιόπιστο σχέδιο αναδιαρθρώσεως» και ότι «και μετά την κίνηση της διαδικασίας οι γαλλικές αρχές εξακολουθούν να μην έχουν υποβάλει τέτοιου είδους σχέδιο».

- 42 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, υποσχόμενες τις επίδικες ενισχύσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας που επρόκειτο να καταλήξει στην απόφαση του tribunal de commerce de Roubaix, οι γαλλικές αρχές δεν έλαβαν απόφαση εντασσόμενη στο πλαίσιο ενός σχεδίου αναδιαρθρώσεως, όπως φαίνεται από το γεγονός ότι οι ίδιες ενισχύσεις προσφέρθηκαν επίσης εκ των υστέρων προς στήριξη προτάσεως ανταγωνιστικής αναδιαρθρώσεως, για την οποία όμως το tribunal δεν θεώρησε ότι παρέχει επαρκείς εγγυήσεις.
- 43 Κατά την Επιτροπή, η έλλειψη σχεδίου αναδιαρθρώσεως συμφώνου προς τις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών δύναται να δικαιολογήσει, αυτή και μόνο, την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 44 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης, δύναται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά «οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον».
- 45 Όπως προκύπτει από τις κατευθυντήριες γραμμές, προκειμένου να κριθούν σύμφωνες με το άρθρο 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης, οι ενισχύσεις σε

προβληματικές επιχειρήσεις πρέπει να συνδέονται με σχέδιο αναδιαρθρώσεως που αποσκοπεί στη μείωση ή στον αναπροσανατολισμό των δραστηριοτήτων τους (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Ισπανία κατά Επιτροπής, σκέψη 67). Το σχέδιο αυτό, το οποίο πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή με όλες τις αναγκαίες διευκρινίσεις, πρέπει να αποκαθιστά, κατά το σημείο 3.2.2, i, των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών, «τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα και υγεία της εταιρίας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και βάσει ρεαλιστικών υποθέσεων όσον αφορά τους μελλοντικούς όρους λειτουργίας», περιορίζοντας ταυτόχρονα «στον βαθμό του δυνατού τις αρνητικές επιπτώσεις στους ανταγωνιστές» (σημείο 3.2.2, ii) και διασφαλίζοντας την αναλογικότητα των ενισχύσεων έναντι των δαπανών και των οφελών της αναδιαρθρώσεως (σημείο 3.2.2, iii). Η ενδιαφερόμενη επιχείρηση υποχρεούται να εφαρμόσει πλήρως το σχέδιο αναδιαρθρώσεως, ακριβώς όπως το ενέκρινε η Επιτροπή (σημείο 3.2.2, iv), η δε εφαρμογή και καλή εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου γίνεται υπό τον έλεγχο της Επιτροπής, στην οποία υποβάλλονται λεπτομερείς ετήσιες εκθέσεις (σημείο 3.2.2, v).

46 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε από τα έγγραφα της δικογραφίας ούτε από τις εξηγήσεις που παρεσχέθησαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση αποδείχθηκε ότι οι γαλλικές αρχές διέθεταν πράγματι, κατά τον χρόνο της χορηγήσεως των επίδικων ενισχύσεων, σχέδιο αναδιαρθρώσεως σύμφωνα με τις απαιτήσεις που υπομνήσθησαν στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως το οποίο θα μπορούσαν να υποβάλουν στην Επιτροπή, όπως τις είχε καλέσει η Επιτροπή να πράξουν με την απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

47 Ειδικότερα, όπως επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 57 και 58 των προτάσεων του, δεν αμφισβητείται ότι δεν ετέθησαν στη διάθεση της Επιτροπής ακριβή και αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με τη μακροπρόθεσμη εξέλιξη της κερδοφορίας της εν λόγω εταιρίας βάσει ενός σχεδίου αναδιαρθρώσεως που να παρέχει τη δυνατότητα να εκτιμηθούν η αποκατάσταση της βιωσιμότητας της εταιρίας αυτής και η αναγκαιότητα των ενισχύσεων αυτών. Αντιθέτως, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ορισμένα σημεία του σχεδίου αναδιαρθρώσεως στο οποίο παραπέμπουν οι γαλλικές αρχές δεν είχαν κοστολογηθεί και ότι, όσον αφορά ορισμένα άλλα, οι εν λόγω αρχές δεν διευκρίνισαν σαφώς αν η εν λόγω εταιρία επρόκειτο πράγματι να φέρει το βάρος των δαπανών ενός τέτοιου σχεδίου. Ως προς την εξέλιξη των αποτελεσμάτων χρήσεως της εταιρίας αυτής, δεν ήταν δυνατό, βάσει των προσκομι-

σθαισών προβλέψεων, να γίνει σαφώς αντιληπτό πώς θα επιτυγχάνονταν τα αναφερόμενα στις προβλέψεις αυτές μεγέθη.

- 48 Εν πάση περιπτώσει, από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε συναφώς σε προόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα, ελλείψει αξιόπιστου σχεδίου αναδιαρθρώσεως, να αρνηθεί την έγκριση των επίδικων ενισχύσεων κατ' εφαρμογήν των κατευθυντήριων γραμμών.
- 50 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών αιτιάσεων που προβάλλει η Γαλλική Κυβέρνηση προς στήριξή του.
- 51 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι και οι τρεις λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία είναι αβάσιμοι, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί το κράτος μέλος αυτό στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

La Pergola

Wathelet

Sevón

von

Bahr

Timmermans

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαρτίου 2001.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass

A. La Pergola